

Sager, ved hvis Paakendelse man kan benytte fagkyndig Bistand, medens man i de større Sager maa undvære denne Hjælp. Jeg beder derfor den højtærede Minister søge gennemført en Ændring i disse Forhold. Sø- og Handelssager er i mange Tilfælde af en særlig Beskaffenhed, og det er tidt vanskeligt for juridisk uddannede Dommere, der kun sjældent beskæftiger sig med den Slags Sager, at træffe den rigtige Afgørelse, og sø- og handelskyndige Meddommere kan derfor ved deres praktiske Erfaring være til stor Nytte og medvirke til, at der træffes rigtigere og for Retssikkerheden mere betryggende Afgørelser. Vi har i Sø- og Handelsretten i København en udmærket Domstol, der nyder den største Anseelse. Jeg vil derfor ogsaa bede Ministeren undersøge Muligheden af at føre dens Principper ud i Provinserne ved at søge oprettet en Sø- og Handelsret for Jylland, en Domstol, der vel naturligt maatte have sit Sæde i Aarhus.

Jeg skal derefter tillade mig at rette en Henstilling til den højtærede Undervisningsminister. Der blev i Marts 1922 af den danske Handelsstands Fællesrepræsentation rettet en Henvendelse til den store Skolekommission om visse Ændringer i Sprogundervisningen i Realskolerne, uden at der kom noget Resultat ud af denne Henvendelse. Fællesrepræsentationen rettede derefter i Januar i Aar en Henvendelse til Undervisningsministeriet om at faa indført skriftlig Prøve i Engelsk og Tysk ved Almindelig Forberedelseseksamen, saaledes at engelsk Version, Oversættelse fra Engelsk til Dansk, erstattedes med en let skriftlig Prøve i Engelsk og Tysk. Det er mig bekendt, at Ministeriet forelagde Sagen for Realskolerne, og at disses Flertal har udtalt sig for Ændringen, men at der endnu ikke er sket nogen Forandring i det bestaaende Forhold. Indenfor Handelsstanden lægger man megen Vægt paa at faa Forandringen gennemført, for at Sprogundervisningen i Realskolerne kan blive det, den skal være: Grundlag for en videre Uddannelse ikke alene i at kunne forstaa de fremmede Sprog men ogsaa i at kunne udtrykke sig i dem. Ogsaa fra anden Side har man sluttet sig dertil. F. Eks. har den polytekniske Lærestanstalt, Farmaceutisk Lærestanstalt, Departementet for Told- og Forbrugsafgifter, De Danske Statsbaners Generaldirektorat, Telegrafdirektoratet og Generaldirektoratet for Postvæsenet udtalt sig til Gunst for Forslaget. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Undervisningsminister at

gennemføre den ønskede Ændring i de nuværende Forhold.

Den højtærede Statsminister har bebudet Fremsættelsen af et Lovforslag om Avance og flere Gange fremhævet, at Mangelen af en saadan Lov umuliggjorde det for Ministeren at foretage Undersøgelser om Prisansættelsers Berettigelse. Jeg tror nu ikke, Forbrugerne skal vente sig noget for dem nyttigt af en saadan Lov. Kun gennem den frie Konkurrence vil Priserne have den heldige Regulator, ogsaa Konkurrencen mellem de kooperative Foretagender og de private Virksomheder. Man anfører saa tidt fra Andelside, at Andelsbevægelsen er en nødvendig Regulator overfor de private Virksomheder, men jeg tror, at man i lige saa høj Grad kan sige, at de private Virksomheders Konkurrence er nyttevirkende overfor Andelsbevægelsen. Jeg tror, at hvis man kunde tænke sig, at al Erhvervsvirksomhed samledes under Andelsbevægelsen, blev sluttet sammen i store Foretagender, vilde det gaa med Andelsbevægelsen som med Statsvirksomhederne, at de vilde blive daarligere og dyrere drevet. Men det er jo Spørgsmaal, der vil blive Lejlighed til at drøfte, naar det bebudede Lovforslag fremsættes. Jeg vil derimod gerne gaa nærmere ind paa Ministerens Paastand om Umuligheden af at bedømme Prisansættelser, og jeg vil da henvise til, at det Parti, hvis Førstemand Ministeren er, har oprettet et stort Antal kooperative Foretagender, der fremstiller og handler med de fleste af de Varer, der hører til vort daglige Forbrug. Derfor har netop dette Ministerium let Adgang til at anstille Sammenligninger med Priserne. Jeg mener, at det ogsaa maa være disse Foretagenders Pligt at give Ministeren de nødvendige Oplysninger. I forskellige Kommissioner, i hvilke jeg har haft Sæde, er Repræsentanter, udpegede af de samvirkende Fagforbund, optraadt som Forbrugernes Repræsentanter. Jeg ved ikke med hvilken Ret, for der findes dog mange Forbrugere, som ikke er Medlemmer af de samvirkende Fagforbund. Men disse Repræsentanter maa da ogsaa have den Pligt at give Oplysninger, der kan være nyttige for Forbrugerne. Jeg tænker f. Eks. her paa Oplysninger om Brødpriserne, der i høj Grad har beskæftiget Sindene i den senere Tid. Et socialdemokratisk Medlem af det andet høje Ting, der er Direktør for „Arbejdernes Fællesbageri“, og hvem det blev bebrejdet, at hans Bageri ikke solgte Brødet billigere end private Bagerier, sagde, efter hvad jeg